26/10/2019

Митрополит ташкентски и узбекистански Викентије у Епархији ваљевској

Четвородневну посету братском народу Епархије ваљевске и његовом духовном оцу Преосвећеном Епископу ваљевском г. Милутину Његово Високопреосвештенство Митрополит ташкентски и узбекистански Г. Викентије отпочео је 22. октобра лета Господњег 2019. свечаним пријемом у Епархијском дому, којег је у част његовог доласка приредио домаћин владика Милутин.

Како је то одвећ укорењен обичај, сусрет српске и руске браће испуњен је љубављу која се речима тешко да описати и протиче у срдачним разговорима о свему ономе што је чинило и чини духовност и живот у Христу два народа. Тако, владика Милутин упознао је брата архијереја, иначе сталног члана Светог Архијерејског Синода Руске Православне Цркве, са настанком Ваљевске епархије, уз кратак осврт на историјат Шабачко-ваљевске епархије из које је она проистекла, као и са епископима који су њоме управљали.

-Новопросијавши светитељи Српске Цркве и васцелог Православља Свети владика Николај и Преподобни отац Јустин веома су вољени и поштовани у руском народу. Њихова дела су им блиска и радо читана, рекао је митрополит Викентије. У знак благодарја на братској љубави која га је из далеког Узбекистана довела у ваљевске крајеве, љубави према руском свештенству и

народу, као и части учињеној Епархији ваљевској посетом, епископ Милутин је одликовао митрополита Викентија орденом Светог Владике Николаја. Да Лелићки Златоуст буде и физички ближи његовој духовној деци, владика Милутин је донео одлуку о даривању госта честицама његових моштију. Дирнут и одушевљен добротом домаћина, митрополит Викентије поклонио му је панагију.

После пријема у Епархијском дому, гост из Русије поклонио се храму Васкрсења Христовог и храму Светог Нектарија Егинског. О градњи храмова на ушћу Градца у Колубару и њиховом значају за верни народ Ваљева и шире, будући да храм Светог Нектарија доводи поклонике из целе земље, митрополиту Викентију говорили су старешина Саборног храма протојереј-ставрофор Драгомир Јовановић и свештенослужитељ при храму Светог Нектарија јереј Александар Филиповић.

Епископ Милутин је госту представио и аутора фрескописа у најмлађем градском храму Миодрага Шумарца, једног од најпризнатијих зографа данашњице који је, поред Србије, осликао и низ храмова у Грчкој, Русији... Такође, владика Милутин је упознао митрополита Викентија са планом да се у Епархији ваљевској гради и један мали храм у руском стилу, као што је храм Светог Нектарија комад Грчке у Ваљеву, да та богомоља донесе део матушке Русије. Разговори су вођени захваљујући преводилачком посредовању протонамесника Филипа Јаковљевића, архијерејског заменика Епископа ваљевског.

Митрополит Викентије је похвалио трудољубље свештенства и владике Милутина које је створило дивне светиње. Боравак у Ваљевској епархији наставио је поклоњењем манастиру Јовањи, где му је срдачан дочек приредио игуман Михаило, познат по чврстим везама са руским свештенством и народом.

Посебан утисак на митрополита Викентија и његове сараднике оставио је бесцени бисер црквеног градитељства и сликарства – манастир Пустиња. Светиња која сведочи векове и прелепим, четири века старим, живописом одушевљава зналце и лаике. Добродошлицу им је пожелела и срдачан дочек приредила пустињска игуманија мати Нина са сестринством. У повратку ка Ваљеву, гости из Узбекистана посетили су и епархијску сушару у селу Пољута. Овај погон за прераду воћа и поврћа Епархија ваљевска обновиља са жељом да помогне развој привреде тог краја.

Други дан боравка у Ваљевској епархији, Митрополит ташкентски и

узбекистански г. Викентије започео је дружењем са наставницима и ученицима Пољопривредне школе, а затим се поклонио манастирима Ћелије и Лелић, одакле је свом верном народу понео мошти новопросијавших светитеља владике Николаја и оца Јустина. Такође, он је посетио и манастир Каона у Епархији шабачкој, чији је дугогодишњи игуман био Епископ ваљевски г. Милутин.

-Велика је радост бити данас у школи са децом која уче веронауку и васпитавају се у духу православне вере, рекао је Високопреосвећени Митрополит ташкентски и узбекистански г. Викентије приликом обраћања ученицима Пољопривредне школе са Домом ученика Ваљево. Обраћања, које је ученике ове угледне образовне установе дубоко дотакло, изазвавши чак и сузе радоснице у очима једне девојчице. На часу веронауке код проф. Стојана Саве Јаковљевића, уваженог госта из сестринске Руске Цркве, Епископа ваљевског г. Милутина и њихове сараднике дочекао је директор школе Милан Гајић. Благодаређи архијерејима на указаној части, он је изразио задовољство одзивом ученика за верску наставу који у овој школи износи чак 96 одсто. -У Узбекистану тога нема и срећни сте што са науком Божјом можете да се сретнете у школи, рекао је митрополит Викентије. Епископ Милутин је увек с љубављу дочекан у Пољопривредној школи и Епархију ваљевску са њом веже одлична сарадња.

-Благодарим директору на срдачном дочеку и митрополиту Викентију, који је данас овде са нама. Благодарим и вама, драга децо, што сте га пажљиво саслушали и поново показали колико сте образовани и културни. Гледајте иконе Светог Саве и других светих Божјих људи и сви заједно трудите се да личите на њих! Ако гледате ријалити програме, угледаћете се на неке који нису образ светитеља, а то није добро, рекао је владика Милутин.

Митрополит Викентије и Епископ Милутин обишли су собу са орденьем, плакетама и разним одликованьима којима је Пољопривредна школа награђена за своје добре резултате у теоријској и практичној настави. Леп обичај даривања није изостао. Сабрана дела знамените српске књижевнице и академика Исидоре Секулић одабрао је владика Милутин, а митрополит Викентије их уручио, написавши у посвети: Са љубављу, примите овај дар за Пољопривредну школу. У име колектива и ученика школе, директор Милан Гајић усрдно је захвалио, истакавши да га јако радује што су руски и српски народ блиски.

Владика Николај и отац Јустин блиски су митрополиту Викентију и народу о ком се духовно стара. Боравак у Епархији ваљевској прилика је да се и

њиховим моштима поклони и понесе благослов са места на којима оне почивају. У манастиру Ћелије, дочек руском брату приређују ћелијске сестре, на челу са игуманијом мати Гликеријом. Крај кивота са Авиним светим телом отпојан је тропар у част светитеља. Дела Преподобног оца Јустина у Русији се годинама уназад истражују, а као светитељ је изузетно поштован међ' тамошњим верним народом. На његове речи надовезала се ћелијска игуманија мати Гликерија, поделивши сећање на сусрете са бројним руским поклоницима. -Многи од њих, каже она, желе да понесу одавде грумен земље са Авиног гроба. Исто је пожелео и митрополит Викентије и ћелијске сестре су му поклониле два бусена. Такође, што је посебна радост, дариване су му и честице моштију оца Јустина које ће много значити његовој духовној деци. Игуманија Гликерија даривање је заокружила компакт диском на руском језику о Светом ави Јустину.

Митрополит Викентије и његов пријатељ и сапутник, грађевински инжењер Илија Новиков, поклонили су се заветном храму оца Јустина у оквиру манастирског комплекса Ћелија. Обојица су изразила одушевљење неимарским ремек – делом недавно преминулог архитекте Предрага Ристића и прелепим фрескописом.

Из Ћелија, где је Свети владика Николај начинио прве ђачке кораке, пут води ка манастиру Лелићу, којег је подигао на имању његовог оца Драгомира. Познат по пословичном гостољубљу, игуман лелићке обитељи Георгије дочекује руску браћу. После тропара Лелићком Златоусту и целивања моштију, чувар кивота приповеда гостима о његовом житију и изградњи задужбине у родном Лелићу, одакле је кренуо у свет и као мисионар својим прелепим беседама испунио многе душе. Посебно је чудесан тренутак у коме он одлучује да постане монах, након што је стекао широко образовање на престижним универзитетима у Европи и Русији. У време Другог светског рата, владика Николај био је заточен у злогласном логору Дахауу, где се догодио његов сусрет са живим Богом, описан у делу „Кроз тамнички прозор", подсетио је епископ Милутин. На укрепљење и свеколику духовну радост руског народа, као и његове чврсте везе са српским народом, митрополиту Викентију уручен је део моштију Светог владике Николаја, чиме је остварен најважнији циљ његове посете. Благодарећи владики Милутину и свим домаћинима, он је најавио да ће мошти бити свечано дочекане у престоном граду његове Митрополије – Ташкенту. Игуман Георгије обрадовао га је и прелепом иконом Светог владике Николаја, израђеном у манастиру Лелићу.

Путешествије је настављено ка манастиру Каони, у Епархији шабачкој.

Светињи, у којој је стасао и годинама њоме управљао данашњи Епископ ваљевски г. Милутин. Добродошлицу у манастирском храму Светог архангела Михаила митрополиту Викентију, владики Милутину и сарадницима пожелео је игуман Филимон. Архијереји су одслужили помен почившем каонском игуману архимандриту Арсенију, једном од најугледнијих духовника Српске Цркве новијег времена, од чије се земаљске кончине прошлог понедељка навршило шест година. Капела Васкрсења Господњег и фреска са ликом Патријарха српског Павла, једна од првих насликаних у Србији, посебно је одушевила митрополита Викентија. Такође, снажан утисак оставила је и фреска Светог Нектарија Егинског и фреске руских светитеља у манастирском храму. Целокупан амбијент манастирског комплекса, који исијава миром и лепотом, завредео је речи хвале митрополита Викентија. - Као монах и игуман, владика Милутин је много урадио за ову древну светињу, а тим добрим и стваралачким путем данас корача и отац Филимон, рекао је руски архијереј, честитајући домаћинима на свему учињеном у славу Господа и на добробит верног народа. Наравно, није изостала ни вожња чамцем прелепим каонским језером...

Црква Светих Архангела у живописном селу Бранковини чува бројне драгоцености, међу којима је и Велико јеванђеље које је руски цар Александар I поклонио проти Матеји Ненадовићу, првом председнику Правитељствујушчег совјета и дипломати, који је тај храм у свом завичају и подигао. Митрополит Викентије поклонио се тој и другим драгоценим реликвијама, као и споменицима славним Ненадовићима у порти бранковинског храма. Срдачан дочек приредио је старешина цркве протојереј-ставрофор Душан Патијаревић. После Бранковине, митрополит Викентије је посетио епархијски радио Источник, где је са слушаоцима поделио утиске о свему доживљеном приликом посете ваљевском крају. У храму Покрова Пресвете Богородице служио је вечерњу службу са свештенством, а затим је у Парохијском дому приређена вечера за драгог госта који је, како је рекао владика Милутин, „тако јако горео од жеље да дотакне мошти Светог владике Николаја и оца Јустина“.

-Ви сте у овај храм донели велики благослов. Као високи званичник Руске Православне Цркве, одвојили сте време и с љубављу дошли и то никада нећемо заборавити. Молим Вас да и Ви не заборавите мене, моје свештенство и моје епархиоте! Данас у Лелићу сте рекли да смо срећни због великих светитеља које имамо у својој близини. Као Епископ ваљевски сам веома радостан што смо подарили честице моштију за Вашу Митрополију, да донесете благослов наших светитеља Вашем народу, рекао је епископ

Милутин, благодарећи митрополиту Викентију што ће његове поздраве пренети Његовој Светости Патријарху московском и све Русије г. Кирилу и Синоду Руске Православне Цркве. Митрополит Викентије је узвратио речима благодарја свом домаћину на даровима који ће бити на окрепљење и зближавање два народа.

-Надамо се да ће ове велике светиње обогатити све становнике Азије. Поднећу детаљан извештај патријарху Кирилу, по чијем сам благослову дошао, а у нашим новинама ће бити подробно описано све што сам овде видео и доживео. Од срца Вам благодарим на топлом гостопримству! Окружили сте ме љубављу свих ових дана. Ушли сте у моје срце и добио сам још једног брата – владику Милутина! Молићу се за Вас, Ваше свештенство и сав српски народ који је богат светитељима. Нека Вам Господ подари многа и блага лета, поручио је митрополит Викентије и позвао владику Милутина да дође код њега у Ташкент. За сећање на братски сусрет, владика Милутин је поклонио митрополиту Викентију посебно украшену бројаницу а потом и патерицу. По изласку из Покровског храма драге госте испратио је Дечји хор „Хаџи Рувим“ пригодним руским песмама.

- Извор: Епархија ваљевска & spc.rs